

РЕШЕНИЕ

№ 2620

гр. София, 22.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1701** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от М. И. Н. срещу Мълчалив отказ на Кмета на Столична община, район „С.“, да се произнесе по заявление вх. № РСР20-ТД26-122/20.01.2020г.

В обстоятелствената част на жалбата са изложени твърдения за материална незаконосъобразност на оспорения акт, защото режимът за вписване на работно време на търговски обект е регистрационен, а не разрешителен. Извън преценката на административния орган било дали да завери заявлението и да впише посоченото работно време в информационния масив. Не се изисквало извършването на какъвто и да било предварителен контрол върху търговския обект във връзка с регистрацията на работното му време, а само проверка на приложените към заявлението документи. Заявена е и претенция за присъждане на направените в процеса разноски.

Ответникът- Кмет на Столична община, район „С.“, чрез процесуален представител юрк.П. Н. в писмени становища изх. № РСР20-ТД26-122/2/13.02.2020г. и изх. № РСР20-ТД26-122/4/13.05.2020г. излага аргументи, че приложеното удостоверение от Агенцията по вписвания не било актуално по см. на чл.5 ал.3 т.1 във вр. § 2 от ДР на НРУИТДТСО, поради което за него не е възникнало задължение да се произнесе в 7-мо дневен срок от сезирането му. Към момента на подаване на жалбата- 10.02.2020г. не бил изтекъл и едномесечния срок по чл.5 ал.4 от НРУИТДТСО. По същество се претендира от съда постановяването на решение, с което да бъде оставена без

уважение депозираната жалба на [фирма], представлявано от М. И. Н..

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването на акта.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна.

Административното производство е било образувано по повод депозирано искане вх. № РСР20-ГД26-122/20.01.2020г. на [фирма], представлявано от М. И. Н. за заявяване на работно време от 8.00 до 20.00 часа на стационарен търговски обект- „магазин за дрехи“, находящ се в [населено място],[жк], [улица].

Към него са били приложени следните писмени доказателства: свидетелство за регистрация на фискално устройство от 15.01.2020г., договор за наем от 03.01.2020г., нотариален акт № 111, том I, рег. № 1992, дело № 102/2004г., удостоверение от Столична община, район „Нови Искър“ № 9400-Г-126/14.12.2005г., скица, удостоверение от Агенция по вписванията № 20180116143411/16.01.2018г.

Във връзка с така депозираното заявление в 7-мо дневен срок и в едномесечен срок, считано от получаването му не е последвало постановяване на индивидуален административен акт от Кмета на Столична община, район „С.“ или от упълномощено от него длъжностно лице.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения преклузивен срок и от юридическо лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният Мълчалив отказ е постановен по подадено от [фирма], представлявано от М. И. Н. заявление по реда на чл.4 от Наредбата за условията и реда за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА.

Условията и редът за заявяване на работно време на стационарни търговски обекти са регламентирани в Раздел I на Глава втора "Извършване на търговска дейност в стационарни обекти на територията на Столична община" от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/.

Съгласно чл.4 от НРУИТДТСО при упражняване на търговска дейност в стационарен обект физическите и юридически лица заявяват работното време на обекта в районната администрация по местонахождението му, като заявлението за работно време на обекта (по образец) се подава до кмета на района със започване дейността на обекта. Със заявлението търговецът заявява работно време и часове за зареждане. Времевият диапазон на работното време и часовете за зареждане е регламентиран с разпоредбата на чл. 4а от Наредбата и е съответно от 06.00 часа до 23.00 часа /ал. 1/ и от 06.00 часа до 22.00 часа за обектите, които с дейността си предизвикват шум и се намират на отстояние до 30м от жилищни сгради или са разположени в сгради в режим на етажна собственост /ал. 2/. Изключение е предвидено с разпоредбата на ал. 3 на чл.4а от НРУИТДТСО, предвиждаща, че търговецът може да предложи работно време извън посоченото по-горе, като в този случай следва да представи допълнителни документи. Определеното работно време на търговския обект се вписва в информационния масив по чл. 7 от Наредбата.

След подаване на заявлението за работно време на търговския обект, длъжностно

лице, упълномощено от Кмета на района извършва проверка и осигурява служебно за нуждите на производството необходимата информация и/или документи от съответния орган. При съответствие на заявените с установените от длъжностното лице данни, заявлението се заверява от Кмета на района или упълномощено от него лице и се вписва в информационен масив "Търговски обекти", като един екземпляр се връща на търговеца. Заверката на заявлението и вписването му в информационен масив "Търговски обекти" се извършва в едномесечен срок. В случай, че търговецът приложи към заявлението за работно време, копие от документите по чл. 5, ал. 3 от Наредбата, заверката на заявлението и вписването му в информационния масив се извършват в 7-дневен срок от подаването му – чл.5 ал.4 от НРУИТДТСО.

Режимът на вписване на заявеното от търговеца работно време на стационарен търговски обект е регистрационен, а не разрешителен. Изрично установената по нормативен път продължителност на работното време на търговския обект с изчерпателно посочените хипотези, изключва въпроса за вписването на заявено работно време от преценката на административния орган. Т.е. в конкретния случай, след като жалбоподателят [фирма], представлявано от М. И. Н. е изпълнил изискванията на Наредбата, прилагайки към заявлението си изискуемите документи по чл. 5, ал. 3 от НРУИТДТСО, ответникът не разполага с друга възможност, освен да извърши заверка на работното време от 8.00 до 20.00 часа и то да бъде вписано в информационния масив.

По см. на чл. 5 ал. 1 от НРУТДТСО не предвижда извършването на какъвто и да било предварителен контрол по повод подаденото заявление във връзка с регистрацията на работното време, а само проверка на приложените към заявлението документи. В писменото становище, процесуалният представител на ответната страна излага твърдения, че не е извършил исканата административна услуга, тъй като удостоверението от Агенцията по вписвания № 20180116143411/16.01.2018г. не било „актуално“, а именно: издадено не по-рано от 6 (шест) месеца от датата на подаване на искането /20.01.2020г./

Съгласно чл.5 ал.3 т.1 от Наредбата “търговецът може да приложи към заявлението за работно време, копие актуално удостоверение за вписване в търговския регистър към Агенция по вписванията“. Нормата е диспозитивна, а не императивна и дори, такова удостоверение от Агенцията по вписванията да не е представено към искането, това обстоятелство не съставлява основание за постановяване на отказ от административния орган. На следващо място, съгласно чл.11 ЗТРРЮЛНЦ „Търговският регистър и регистърът на юридическите лица с нестопанска цел са публични. Всеки има право на свободен и безплатен достъп до базата данни, съставляваща регистрите“. Ответният административен орган е могъл свободно и безпрепятствено да извърши необходимата му справка относно правосубектността на [фирма], представлявано от М. И. Н. и да установи необходимата за целите на производството информация.

Нещо повече, по силата на чл.5 ал.1 от Наредбата, длъжностното лице от отдел „Регистрация и контрол на търговската дейност“ в Столична община, район „С.“ е следвало служебно за нуждите на производството да се снабди с необходимия документ от Агенцията по вписванията. Постановеният административен акт е издаден при съществено нарушение на принципа по чл. 9 ал.2 от АПК, въвеждащ служебното задължение на органа да събере всички необходими доказателства, включително и когато няма искане за това от заинтересованото лице. В хода на

протеклото административно производство са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените - чл.35 и чл.36 ал.1 от АПК, защото ответникът не е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства, не е извършил проверка на приетите доказателства, както и не е събрал други относими доказателства. Съгласно чл.36 ал.6 от АПК, ответната страна по своя инициатива е могла да изиска от Агенцията по вписванията да издаде и изпрати актуално удостоверение за дружеството, след като е приела, че приложеното към заявлението от 16.01.2018г. не отговаря на условието по чл.5 ал.3 т.1 във вр. § 2 от ДР на НРУИТДТСО.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е основателна и доказана по правно основание и следва да бъде уважена, а Мълчаливият отказ отменен, като незаконосъобразен. Административният орган дължи произнасяне по заявлението на [фирма], представлявано от М. И. Н. от 20.01.2020г. в 7-мо дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения на жалбоподателя се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна последици.

При този изход на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се възстановят направените по делото разноски, които възлизат в общ размер на сумата от 450.00 лева и представляват заплатена държавна такса от 50.00 лева и адвокатски хонорар от 400.00 лева за осъществено процесуално представителство от адв.Т. Й. по договор за правна защита и съдействие № 775591 от 04.05.2020г.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], представлявано от М. И. Н. Мълчалив отказ на Кмета на Столична община, район „С.“, да се произнесе по заявление вх. № РСР20-ТД26-122/20.01.2020г.

ВРЪЩА административната преписка на Кмета на Столична община, район „С.“ за произнасяне по заявление вх. № РСР20-ТД26-122/20.01.2020г. , съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 7-мо /седмо/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

ОСЪЖДА Столична община, район „С.“ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], представлявано от М. И. Н., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на

управление: [населено място], район „С.“,[жк], [улица], магазин № 3 сумата от 450.00 /четиристотин и петдесет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му пред Върховен административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: